

IV. КАРТИНА.

Дъствието става веднага слъд картина трета. Гуга е страшно смутена. Дълго ходи насамъ натамъ и на^в-сетне вдига глава.

Азъ или тя!..... Ко^в ще да ототжни?

Тя е майка! Но то^в менъ обича.....

Тя първа е добила сърдце му

Но азъ първъ пхтъ обиквамъ въ живота.

То^в намъри въ мене красотата:

Що отъ това, че тя била майка.....

Но тя ще го подири и иска -

Бащата ще иска на дътето

О, Господи, пакъ на изпитание!

Ще имамъ ли сили да ствърна

На сълзит^а ма^вчини съсъ мойта

Мойта хубоостъ - единчкото н^ашо

Що имамъ азъ дали ще занълни

сърдцето му докра^в на живота

/ чува се шумъ и тя опира да се пита. Смълчава се и веднага обърца глава къмъ вратата смутена./

Що има тамъ..... Какво се разправятъ

/ влиза прислужницата /

Една баба искаше да вл^зе.

Арапит^а нецатъ да я пуснатъ

Тя издигна ржка на закана -

Т^а паднаха съ очи на земята

Каква ще е - такава воесилна

Че съ единъ махъ на ржка си може

Арапит^а на земя да оваля!

Незнамъ. Ето тя е вл^зла вече.

Ахъ, очи ^в - отрашилище ождо.